

по текст на Ботев, Яворов, Славейков. Кольо много хареса песента "Гурбетчия" по стихотворението на Магда Петканова, която аз пеех и много бързо я научи. Изобщо у нас беше много весело, когато бивахме всички в къщи или когато тримата излизаме. Жалко, че за песни и веселия малко време оставаше.

Да се опознае донякъде човек не е толкова трудно. В съвместния живот, в общите работи в непринудените разговори той неусетно са разкрива. И аз мога да кажа, че тези добродетели на Вапцаров - скромност, простота и култура, любов към хората, към живота, неговия неспокоен и търсещ дух аз именно така разбрах в най-обикновения делничен живот.

"Но да се опознае революционера в такава "мирна" обстановка е много трудно и почти невъзможно. Когато дойдох да живея у Вапцарови аз знаех, че той е прогресивен, че е комунист, но разбира се не знаех, че е професионален революционер. И никой не седна да ме посвещава в това. Аз сама трябваше, от някои случаи и постъпки на Вапцаров, да се догаждам за тази страна от живота му.

Още в първите дни и седмици от пребиваването ми у Вапцарови ми направи^{ха} силно впечатление две неща: Първо - това беше честото отсъствие на Вапцаров от къщи за няколко дена и второ, че Вапцаров "нямаше" работа т.е. не беше на платена работа. Повод да ми-сля така ми даваше обстоятелството, че той не излизаше в определено време за работа, а излизаше в необичайно време - понякога рано сутрин, понякога по-късно към 9-10 ч. Прибираше се също в различно време.

Аз също различно бях заета в Университета. В някои дни излизях рано но в някои до обяд нямаш лекции. Тогава обикновено стоях в къщи. Понякога в такива дни Кольо деликатно ме молеше да изляза и се поразходя. Обичайният му израз беше: "Знаеш ли, много е полезно преди да се затвориш в душните аудотории на нашата "Алма Матер" да подишаш чистия въздух на софийските булеварди." Скоро